

A Yuma 7
 Today we will learn בע"ה of דף ז of יומא ז מס' יומא ז

The topics we will learn about include the following:

The Gemara will continue the discussion from the previous Daf whether
 - טומאה הותרה היא בציבור
 OR
 - טומאה דחוייה היא בציבור

Under what circumstances, and when the ציץ, the forehead plate of the כהן גדול is effective to make Korbonos brought בטומאה acceptable.
 Some of the key terms and concepts we will learn about include:

A

טומאה דחוייה היא בציבור

טומאה הותרה היא בציבור

When is the ציץ effective to make Korbonos brought acceptable

B טומאה הותרה היא בציבור
 - טומאה is completely permissible for קרבנות ציבור - the public קרבנות.

טומאה דחוייה היא בציבור
 - טומאה is only set aside for the public קרבנות.
 They can only be brought בטומאה if there is no alternative.

B

טומאה הותרה היא בציבור

טומאה דחוייה היא בציבור

C שיריים - After the קמיצה - the handful has been removed, the remaining flour of most מנחות is eaten by the כהנים. One exception mentioned in this Daf is
 - מנחת נסכים - A Minchah of Libations, which was brought with קרבנות עולה ושלמים, is
 - כליל - Completely burned.

ציץ - The forehead plate worn by the כהן גדול. It is inscribed with the words לה קודש - And allows קרבנות that became טמא to be accepted.

פיגול - If during one of the four עבודות of a קרבן, the כהן thought about eating it, or burning it, later than the prescribed time, the Korbon is פסול, and one who eats the meat is liable to כרת.

נותר - Meat that was not eaten, and left over past the prescribed time.

היסח הדעת - Lack of awareness during a מצוה -

C

שיריים

ציץ

נותר

פיגול

היסח הדעת

1 The *Gemara* continues to discuss the *Machlokes* of *בציבור*:
 holds רב נחמן
 - *טומאה* הותרה היא *בציבור*
is completely permissible for public
 קרבנות *טומאה*
 holds רב ששת
 - *טומאה* דחוייה היא *בציבור*
is only set aside for public
 קרבנות. *טומאה*
 They can only be brought *טומאה* if there is no alternative.
 which says רב ששת cites a *ברייתא*
 היה עומד ומקריב מנחת העומר and *טומאה*
 that if the *טומאה* became *טומאה*, another one should be
 brought in its place - indicating
 - *טומאה* דחוייה *בציבור*
 For, if
טומאה, הותרה *בציבור*
 they would just bring the *טומאה*.

1

<p>ורב ששת אמר</p> <p>טומאה</p> <p>דחוייה היא</p> <p>בציבור</p> <p>only</p> <p>SET ASIDE</p> <p>for public קרבנות</p> <p>only if there is</p> <p>no alternative.</p>	<p>רב נחמן אמר</p> <p>טומאה</p> <p>הותרה היא</p> <p>בציבור</p> <p>completely</p> <p>PERMISSIBLE</p> <p>for public קרבנות</p>
--	--

2 רב נחמן explains that since the *שיריים*, the remaining flour of the
 is eaten by the *כהנים*, he agrees that if there is *טהור*
 barley, it should be brought instead.
 As Rashi explains;
 - אע"ג דקרבן ציבור קרב בטומאה אינו נאכל בטומאה
 Although it may be brought *טומאה*, it may not be eaten *טומאה*.
 Therefore, although *טומאה* לא מעכבא - we are *טומאה* to bring it
 בטהרה, so that it may be eaten.

2

<p>דתניא - היה עומד ומקריב</p> <p>מנחת העומר - ונטמאת</p> <p>another one</p> <p>should be brought</p> <p>in its place</p> <p>טומאה</p> <p>דחוייה היא</p> <p>בציבור</p>	<p>רב נחמן</p> <p>דאיכא</p> <p>שיריים</p> <p>לאכילה</p> <p>א"ל דקרבן ציבור</p> <p>קרב בטומאה</p> <p>אינו נאכל בטומאה</p>
---	---

3 The *Gemara* asks three more questions on רב נחמן:
 First - A *ברייתא* says that if they were bringing
 - מנחת פרים ואילים וכבשים
 flour and wine brought with a *Korban* of bulls,
 rams, and sheep, and it became *טומאה*, another מנחה should be
 brought, if there is one.
 The *Gemara* assumes this to be referring to the bulls, rams, and
 sheep of *טומאה* which are *טומאה* *בציבור*, AND are *טומאה* ליה זמן - they
 have a set time to be brought. Since it says they should be
 replaced, it indicates *טומאה* היא *בציבור* רב נחמן
 answers that פרים is referring to
 - *טומאה* - פר עבודה זרה - בית דין
 The Jewish court mistakenly permits *טומאה* - idol worship.
 Although that is also a *טומאה*, but it is *טומאה* ליה זמן - it does
 NOT have a set time, and therefore, the מנחה may not be brought
 when it's *טומאה*, and another one is required.
 The *טומאה* in that *ברייתא* refer to
 - *טומאה* של אהרן - אילו של גדול
 Although *טומאה* ליה זמן. *טומאה* ליה זמן - אילו של אהרן
 - it has a set time, but it is a *טומאה* יחיד, and another one is
 required if the original became *טומאה*.
 The מנחת *טומאה* are the sheep brought with the *טומאה*
 which are eaten, and as explained
 earlier, another *טומאה* one is required if it's available.

3

?

מיתיבי היה מקריב מנחת פרים - ואילים - וכבשים - ונטמאת בידו

another מנחה should be brought

answers רב נחמן

<p>טומאה</p> <p>דחוייה היא</p> <p>בציבור</p>	<p>של</p> <p>מנחת</p> <p>העומר</p> <p>דאיכא</p> <p>שיריים</p> <p>לאכילה</p>	<p>אילו</p> <p>של</p> <p>אהרן</p> <p>קביץ אילי</p> <p>קרבן</p> <p>יחיד</p>	<p>פר</p> <p>עבודה</p> <p>זרה</p> <p>קרבן ציבור</p> <p>לא קביע</p> <p>ליה זמן</p>
---	--	--	---

4 Second question:
 Another ברייתא says;
 דם שנטמא וזרקו, בשוגג הורצה במזיד לא הורצה
 Blood that became טמא, and was sprinkled on the מזבח by
 mistake, it is accepted, but if it was done on purpose, it is not
 accepted.
 If טומאה הותרה בציבור
 mistake or on purpose.
 - a קרבן יחיד answers that this ברייתא is talking about a
 קרבן private.

4

מיתבי - דם שנטמא - וזרקו
 בשוגג הורצה במזיד לא הורצה

*טומאה הותרה בציבור
 it should still be good*

answers רב נחמן

קרבן יחיד

5 Third question -
 Another ברייתא says;
 - הציץ מרצה על הדם ועל הבשר ועל החלב שנטמא
 מזבח, whether they became טמא by mistake or on purpose, acciden-
 tally or willingly, בין ביחיד בין בציבור, -for private or public
 קרבנות ציבור. If טומאה הותרה בציבור, we would not need the ציץ to make the
 קרבנות ציבור acceptable.
 answers the ציץ is only necessary for
 - Or for קרבנות יחיד
 - that have no set time. קרבנות ציבור דלא קביע לה זמן
 - that have a set time are indeed accept-
 able without the ציץ.

5

הציץ מרצה על הדם ועל הבשר ועל החלב שנטמא
 ... בין ביחיד בין בציבור

answers רב נחמן

קרבן יחיד

קרבנות ציבור דלא קביע לה זמן

6 The גמרא now asks several questions on the opinion of רב ששת.
 A ברייתא explains the Posuk
 - ונשא אהרן את עון הקדשים
 The ציץ allows אהרן to bear the sin of the קרבנות. The only sin
 that it can be referring to is טומאה.
 פיגול is excluded from another פסוק that says;
 נותר is excluded from the פסוק that says;
 - it is not considered. לא יחשב
 The Braisa explains טומאה שהותרה
 קרבנות יחיד, - that the ציץ permits טומאה even of
 because מכללה בציבור
 קרבנות ציבור, it is permitted by בציבור. The Braisa
 uses the term הותרה indicating that indeed בציבור.

6

The גמרא now asks several questions on

ורב ששת אמר

טומאה רחוקה היא בציבור

מיתבי - ונשא אהרן את עון הקדשים

וכי איזה עון הוא נושא

אם	ואם	אם
עון פיגול	עון נותר	עון פיגול
הרי כבר נאמר	הרי כבר נאמר	הרי כבר נאמר
לא ירצה	לא יחשב	לא ירצה
X	X	X

אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור

טומאה הותרה בציבור

7 The Rama answers that indeed this issue of
 - טומאה הותרה היא בציבור
 OR -
 - טומאה דחוייה היא בציבור

7

טומאה הותרה היא בציבור

מחלוקת מקצת

טומאה דחוייה היא בציבור

8 Is actually a מחלוקת תנאים - and cites the following Braisa:
 - ציץ בין שישנו על מצחו בין שאינו על מצחו מרצה דברי רבי שמעון
 - ר' says that the ציץ is effective in making the Korbons
 brought בטומאה acceptable whether the כהן גדול is wearing the
 ציץ or not.
 - רבי יהודה אומר עוודה על מצחו מרצה אין עוודה על מצחו אינו מרצה
 - ר' says the ציץ is effective only when worn on the כהן גדול's
 forehead.

ר' proves his opinion from the fact that the ציץ is effective
 on כיפור when the כהן גדול does not wear the ציץ during עבודת
 יום הכיפורים.

ר' says this is no proof because
 and ריצוי ציץ is not required.
 Obviously, ר' שמעון holds
 and ריצוי ציץ is required.

8

דתיא
 ציץ

ר' יהודה

בעודה על מצחו מרצה אין עוודה על מצחו אינו מרצה

no ציץ is needed on כיפור because...

טומאה הותרה היא בציבור

רבי שמעון

בין שישנו על מצחו בין שאינו על מצחו מרצה

on כיפור the כהן גדול does not wear it

טומאה דחוייה היא בציבור

9 The Machlokes elaborates on the Machlokes regarding the ציץ. אמר אב"י says; נשבר הציץ - If the ציץ was broken, even ר' שמעון agrees that it is not effective. The Machlokes is in the case of דתלי בסיכסא - The ציץ was wearable, but it was hanging on a peg. ר' יהודה says it must be worn to be effective, because the פסוק says; ויהיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים - It shall be on the forehead of Aharon, and Aharon shall bear the sin of the Kodshim...

ר' שמעון says it does not have to be worn to be effective, because the end of the פסוק says: ויהיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה' - It will always bring them acceptance before Hashem. The Gemara points out that we cannot read the word תמיד with the words before it, as ויהיה על מצחו תמיד - It shall be on his forehead constantly, because that would be impossible. After all, he must sleep, and attend to other personal matters, when it is inappropriate to wear the ציץ which has the name of Hashem engraved on it. Therefore, we must read the word תמיד with the words following it, as 'תמיד לרצון להם לפני ה' - It will always bring them acceptance before Hashem, even when not worn.

9 אמר אב"י

בנשבר הציץ דכ"ע לא פליגי - דלא מרצה כי פליגי דתלי בסיכסא

it was hanging on a peg

ר' יהודה: *It must be worn to be effective*

רבי שמעון: *It does not have to be worn to be effective*

והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים

והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'

It will always bring them acceptance before Hashem

10 According to ר' יהודה the word תמיד teaches; שלא יסיח דעתו ממנו - רבה בר רב הונא must always be aware that the ציץ is on his forehead, as רבה בר רב הונא taught; חייב אדם למשמש בתפיליו בכל שעה ושעה - קל וחומר מציץ - One must always touch the תפילין on his head. This is learned from the ציץ which only has the name of Hashem once, and the גדול כהן must always be aware that he's wearing it. Certainly, the תפילין, which contain the name of Hashem multiple times, should always be on one's mind while wearing them. According to ר' שמעון who says the ציץ is effective no matter where it is, ר' שמעון teaches; על מצח ונשא - The ציץ must be wearable, and not broken, to be effective. Both ר' שמעון and ר' יהודה learn from על מצחו, that the ציץ is worn on the forehead, not elsewhere.

10 ר' יהודה

והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'

אלא יסיון דציט אמון

רבה בר רב הונא חייב אדם למשמש בתפיליו בכל שעה ושעה קל וחומר מציץ

רבי שמעון

והיה על מצח אהרן ונשא אהרן...

it must be wearable

